

csobogás nélkül
öleli
körül a földet
tükör
időtlen az idő
széllel szárnyal
könnyű
nem őriz
bűnös
lábnyomot
múltból jövőbe
pereg a homok
szikkadt
déli napon
oltom
szomjam
az élet vize
csurog
markomból
az éden porába
lelkem a lelkedben
formálom
a sarat
szemet és száját
s nem szólsz
bele
a tevékeny csendbe
hagyod
hogyan játszodom
gyermekded hitemmel